

Zpravodaj

P L Z E Ň S K É B I S K U P S T V O P L Z E Ň S K É D I E C É Z E

11
23

„Věci se začnou dít, až když vstanete a vykročíte,“ říká Tomáš Lachman, milovník pěšího chození a autor knihy Kolem Česka za 66 dní.

Červená středa se blíží.

Připomeňme si všechny ty, kteří jsou pro svou náboženskou víru pronásledováni.

Diecézní charita Plzeň slaví 30 let od svého založení.

HIGHPOINT

POSTAVME SE
ZA VÍRU A SVOBODU

ČERVENÁ STŘEDA

Den připomínky všech
pronásledovaných
pro svou víru

29. LISTOPADU 2023

VÍCE INFORMACÍ NA:

www.cervenastreda.cz

www.facebook.com/cervenastreda

#RED
WED
NES
DAY

Duchovní nakopnutí

Jsem zatím pořád ještě novou varhanicí, se svou rolí se sžívám a pořád se hodně učím. Taky jsem velká trémistka a asi to zůstane mým celoživotním údělem. Dnes ráno se mi například na kůru příliš nedařilo. Chyby střídaly jedna druhou, vyrostla z toho nepěkná nejistota, nervozita a tréma. Ani jedna z těch tří si nezasluhuje pozornost, přesto si ji všechny chtěly upoutat jen pro sebe. Div se o ni nepohádaly.

Snažila jsem se si v duchu opakovat cenná slova, která mi vždy pomáhala soustředit se na to, co je tady a teď: „Vím, komu hraji. On je tady se mnou a s námi.“

Ty tři hádavky pomalu utichají. Mé vědomí vtahuje probíhající mše, stávám se její součástí, žiju ji. Ruce se uvolňují a hraji tak, jak je to snad Bohu milé. Vždyť to On měl pro mě tohle místo připravené.

Po mši ještě přistupuji ke svatému přijímání. A pan farář – sice mohl slyšet, co bylo navíc a co naopak chybělo, ale těžko mohl s jistotou vědět, co se tam nahoře se mnou dělo – řekl mi: „Nenechte se odpoutávat od Kristovy přítomnosti.“

Co k tomu dodat? Že Bohu se dá nejen hrát, ale věnovat vše, co děláme, a pak to za to opravdu stojí. A že nic není náhoda.

Jitka Nekolná

Obsah

Co se stalo	4	Diecézní centrum mládeže	28
Teologické okénko	9	Z charitního života v západních Čechách	30
Rozhovor s Tomášem Lachmanem	10	Okénko pro děti	33
Dopis do farnosti	16	Karmelitánské nakladatelství informuje	34
Co na to Písmo?	20	Toulky diecézí	36
Co se chystá	22	Z diáře emeritního biskupa Františka	38
Pastorační centrum	27	Z diáře biskupa Tomáše	40

Co se stalo

Mše svatá s kardinálem Dominikem Dukou ve Všerubech *Martina Matějková*

Letošního již sedmadvacátého setkání u všerubských kamenů se poprvé zúčastnil Mons. Dominik Duka. Památník nedaleko Všerub byl odhalen 28. září 1996. Jeho hlavní částí je velký balvan dopravený z orlovických lesů, kudy vedla jedna z nejpoužívanějších cest k útěku za hranice po únoru 1948.

Setkání předchází vždy mše svatá v kostele svatého Michaela ve Všerubech, která se letos konala v sobotu 23. září a byla sloužena k památce politických vězňů. Tamní kostel zaplněn věřícími. Hlavním celebrantem slavnostní bohoslužby byl kardinál Dominik Duka. Spolu s ním u oltáře koncebrovali P. Karel Adamec, farář z Mrákova a Kdyně, Mons. Miroslav Kratochvíl, výpomocný duchovní z Loučimi, P. František Kaplánek z Milavče a P. Ivan Pavlíček z Klencí.

V kázání pana arcibiskupa mohli účastníci mše svaté obdivovat jeho vynikající znalost

historie. Hovořil také o velké odvaze, lásce a cti politicky perzekuovaných lidí. Ve své promluvě několikrát opakoval a vysvětlil význam slova „svoboda“ a zdůraznil, že je třeba vzpomínat na osudy těchto těžce stíhaných lidí, ale také nutnost předávat tento odkaz budoucí generaci, aby se na ně a na toto období historie nezapomínalo.

Bohoslužba a setkání se účastnil také pan František Weindl z Klatov, stávající čestný předseda Konfederace politických vězňů, který se letos dožívá významného životního jubilea, sto let. Dalšími účastníky tohoto setkání byli také pan Ing. Vladislav Vilímeček, senátor PČR a zastupitel města Kdyně a zástupci obcí Všeruby, Pocinovice, Chodská Lhota, Dlažov, Hartmanice a Domažlice.

Po bohoslužbě následovalo setkání u všerubských kamenů. Na závěr se kardinál Dominik Duka ještě pomodlil za všechny politické vězně a také účastníky tohoto setkání.

Bylo to poprvé, kdy do našeho regionu přijel kardinál římskokatolické církve. Jeho návštěva se stala určitě příležitostí k neza-

pomenutelným setkáním se starosty obcí, účastníky odboje, věřícími i mnoha dalšími lidmi.

V Chodské Lhotě uctili poutní mši svatou svatého Václava *Martina Matějková*

Poutní mši svatou ke cti svatého Václava sloužil v neděli 1. října v kapli v Chodské Lhotě kdyňský a mrákovský farář P. Karel Adamec. Ve svém kázání mluvil o životě svatého Václava a jeho příkladu a zakončil jej citátem: „Modli se tak, jakoby vše záleželo na Bohu a dělej tak, jakoby všechno záleželo na tobě.“ V průběhu mše zpívali věřící píseň

„V zemi věrných Čechů“ a „Svatý Václave, vévodo české země“. Také zazněla stará píseň „Svatý Václave, české kníže slyš“. Mše svatě se zúčastnili věřící z Chodské Lhoty, ale také poutníci ze všech okolních obcí. Mše svatá v této kapli svatého Václava se koná vždy jedenkrát ročně o pouti. O kapli se vzorně stará obec Chodská Lhota.

V Tachově požehnali automobilům a řidičům *www.christnet.cz*

V Tachově po pravidelné nedělní bohoslužbě 1. října požehnali automobilům a řidičům. Jáhen římskokatolické farnosti prosil o jejich zvláštní

ochranu na cestách a silnicích. Žehnání před Svátkem andělů strážných se koná před kostelem Nanebevzetí Panny Marie pravidelně. Jedno auto

tam bylo dnes fyzicky a další tři řidiči střední generace si nechali požehnat klíče a sebe, aby řídili ohleduplně a pokojně, řekl ČTK jáhen Robert Elva Frouz. Akce se koná v Tachově řadu let, podle místních věřících byla dnešní účast slabší než obvykle.

„Byl jsem u toho v Tachově poprvé, takže nemám srovnání. Je to prosba za ochranu a zároveň za to, aby řídili v laskavosti a ohleduplnosti, souvisí se svátkem andělů,“ řekl Frouz. Podle něj jde o jakousi zhmotnělou modlitbu. Služebník boží řekne žehnací modlitbu a k tomu vozidla nebo klíčky pokropí svčenenou vodou. „Nejde o magický úkon, který by sám sobě něco zaručoval. Ale prožíval jsem to, že opravdu jako když ty lidi a jejich automobily svěřujeme do té nejlepší ochrany,“ dodal. Při žehnání přečetl jáhen krátký úryvek z evangelí a doplnil je žehnací modlitbou, v níž se zmínil pokoj, bezpečí a ohleduplnost.

Frouz připustil, že dnes se žehná řadě věcí, ale dodal, že sám je v tom ostražitý. „Mám dojem,

že to někdy lidé vnímají trochu magicky, tedy že se stane nějaké kouzlo. Ale když se zůstane u té podstaty, tedy, že se modlí za požehnání a ochranu, tak rád požehnám nejen autům, ale velmi rád i domům, bytům, lidem, když to ti lidé neberou magicky,“ uvedl.

Jako zajímavý požadavek zmínil čtvrtěční (na svatého Václava) žehnání dosud opuštěné evangelické fary ve Zhořci na Tachovsku, která se teď díky velkému přispění evangelické farářky Juliany Hamariové z nedalekého Černošína znovu vrací do života. „A to bylo takové neobvyklé, protože žehnání je spíše katolický zvyk, ale tohle bylo ekumenické – je to evangelická fara a zároveň tam byli také lidé, kteří se ke křesťanství nehlásí. Takže to byla i možnost propojit různé světy,“ řekl Frouz. Podle něj je právě úkolem jáhnů mimo jiné hledat přesahy a propojení i se světy, které nejsou uvnitř církve, ale „ti lidé jsou hledající nebo toužící po nějaké hloubce“.

Poutníci navštívili Itálii *FL Domažlice, Poběžovice*

Skupina skoro šedesáti poutníků z Ostrova, Domažlic, Plzně a dalších míst plzeňské diecéze odjela na začátku října do italského Toskánska a Umbrie a navštívila řádu míst spojených se životem a působením několika světců. První zastávkou byla Padova, kde působil původem portugalský františkán sv. Antonín a kde je také v místní bazilice pohřben. Kromě kostela sv. Antonína však Padova návštěvníkům ještě nabízí krásnou baziliku sv. Justiny, mučednice ze začátku století, kde se také nachází ostatky evangelisty sv. Lukáše. V Sieně se poutníci mohli zastavit v klášterním kostele sv. Dominika a navštívit rodný dům sv. Kateřiny Sienské. Místní katedrála, která se chlubí nejkrásnější mozaikovou podlahou, je spojena s působením kard. Cesariniho, kterého známe díky bitvě u Baldova. Dalším poutním místem byla Cascia, kde žila sv. Rita. U jejího hrobu

jsme mohli sloužit mši sv. Gubbio je známé hlavně díky vlkovi, kterého se podařilo zkrotit sv. Františkovi a díky úctě k místnímu světcovi biskupu Ubaldovi. K jeho počtě se zde každoročně v květnu koná zvláštní průvod (a trochu něco jako závod, při němž se nesou velké pětimetrové svíce v těžkých dřevěných schránách. Návštěvníci Gubbio si pravděpodobně také zapamatují místní lanovku ke kostelu sv. Ubalda. Představte si klec pro papouška, do které musíte naskočit, aniž by se na chvíli zastavila... Vrcholem putování bylo Assisi a modlitba u hrobu sv. Františka, sv. Kláry a bl. Karla Acutise, italského teenagera blahořečeného teprve před pár lety. K tomu přidejme ještě krásu měst San Gimignano, Lucca a Pisa a skvělou atmosféru ve skupině po celý týden, a můžete si představit, jak krásný zájezd jsme mohli absolvovat.

Letos si sbory zazpívaly v Klatovech *Aleš Nosek*

Letošní Setkání sborů proběhlo v sobotu 14. října v Klatovech v kostele Narození Panny Marie a kostele Neposkvrněného početí Panny Marie a sv. Ignáce.

V prvním kostele vystoupilo sedm sborů, které od 14:00 zpívaly nejprve samostatně a v druhém kostele v 16:00 proběhlo společné vystoupení všech zúčastněných sborů. Zde zpívali i jednotlivci, kteří přijeli jako zástupci ostatních sborů. Společné vystoupení všech

zpěváků bylo uvedeno sólovou varhanní hrou na místní velmi vzácné historické varhany. Celkem se setkání zúčastnilo deset sborů z plzeňské diecéze, což je celkem kolem 80 zpěváků. Poblíž kostela Narození Panny Marie byl pro zpěváky připraven výborný oběd v místní školní jídelně. Během Setkání sborů se potkali také sbormistři a probrali organizaci, technické záležitosti a lokaci příštího setkání v roce 2024, které se uskuteční ve vikariátu Plzeň-sever, nejspíše v Kralovicích.

Malé ohlédnutí za Jaroslavem Karpíškem (1940–2023) *Pavel Větrovec*

Vážené čtenářky a vážení čtenáři našeho diecézního Zpravodaje, při mši sv. o slavnosti sv. Václava zemřel za kostelními varhanami ve Městě Touškově pan Jaroslav Karpíšek, jedna z osobností, které mne provázely životem. Mnozí o něm říkali mnohé, zde bych se rád zastavil u dvou poloh jeho odkazu. Jako chlapec jsem

za jízdy v autě vyslechl pochvalné svědectví o panu Jaroslavu Karpíškovi z úst vynikajícího a poctivého kněze P. Václava Růžičky (1913–1999). Oceňoval jeho činorodý a čistý život za svobodna, jeho houževnatost i klid plynoucí z víry, který se projevoval i svědomitou péčí o jeho starou nemocnou maminku. Pater Růžička neřikal,

co si nemyslel, pokud bylo něco špatné, raději o tom nemluvil nebo to přešel vtipnou glosou. Respekt, se kterým o panu Karpíškovi tento kněz mluvil, měl pro mne normativní hodnotu, a také se tato charakteristika mnohokrát v mém životě potvrdila: byl to slušný, spolehlivý, zručný, pokorný a zbožný muž. Při jeho umírání zněla od ambonu slova: „kdo svatě střeží svaté příkazy, budou uznáni za svaté“. V rámci zdůraznění všeobecného povolání ke svatosti v *Lumen gentium* (2. Vatikánský koncil), je pro mnohé z nás příklad Jaroslava Karpíška inspirativní, nepochybuji, že by mu Pán otálel splnit, co slíbil. Ve druhé poznámce se od půl století starých vzpomínek vracím čerstvě k pohřební

mši, kterou u sv. Štěpána v Kozolupech sloužila desítka kněží za předsednictvím Mons. Františka Radkovského. Na varhany ji doprovázel Vladimír Roubal, který předvedl, že i doprovod lidového zpěvu na malém Müllerově nástroji, který by jistě snesl restaurování (stejně jako varhany v Městě Touškově, kde je naléhavost ještě větší), může být přehlídkou hudebních forem, vedení hlasů, romantické dynamiky zvuku varhan. Jednalo se o kultivovanou integrální součást bohoslužby optimální estetické kvality, důstojné rozloučení s milovníkem varhan a liturgie, kterým pan Karpíšek byl. Není snad umělecká krása i výraznou charakteristikou Boha, s nímž se ve věčnosti i my máme setkat?

Dikasterium pro nauku víry odpovědělo na otázky týkající se rozvedených osob v novém svazku

Vatikánské Dikasterium pro nauku víry zveřejnilo odpovědi na otázky kardinála Dominika Duky ohledně přístupu k eucharistii pro znovu sezdané rozvedené, které předložil jménem České biskupské konference.

Toto téma úzce souvisí s pastoračním přístupem, který jsme nazvali Milosrdenství pro rozvedené

a který je z rozhodnutí biskupa Tomáše Holuba od 26. února 2023 umožněn v plzeňské diecézi. Na webových stránkách biskupství naleznete odkazy na originální znění dokumentu Dikasteria pro nauku víry a na pracovní český překlad z české verze portálu Vatican News. Více zde: <https://www.bip.cz/milosrdenstviprorozvedene>.

Teologické okénko

Rok s vyznáním víry

„Věřím v odpuštění hříchů.“ *P. Robert Bergman*

Všichni jsme hříšníci a všichni také odpuštění našich vin potřebujeme. A Bůh nám ho nabízí. Odpovídá na naši nedokonalost a omylnost a skrze lítost a skrze svátost smíření nám nabízí odpuštění. Ukazuje nám, že jeho milosrdenství a láska k nám je větší než naše selhání a hříchy. Pojďme se ovšem na odpuštění podívat ze tří dalších úhlů pohledu.

Sama víra v odpuštění hříchů nám říká, že hříchy může člověku odpouštět jenom Bůh. Někdo, vůči komu jsme se provinili. Uprímně: kdyby Bůh neodpustil, tak se jako lidstvo i křesťanstvo řítíme rychlostí naší slabosti do záhuby. Milosrdenství Boha je tak něco, co nás udržuje naživu a dává nám naději, že zlo a hřích nebude mít v naší existenci poslední slovo.

Dalším úhlem je víra, že Bůh odpouští nejen hříchy „lidem“, ale také že nabízí odpuštění mně. Stejně jako jsou lidé, jejichž svědomí má citlivost bojového tanku, tak jsou také lidé, kteří velmi bolestně vnímají svou slabost a nedokonalost – a případně je trápí takové viny, že někdy pochybují, jestli Bůh může odpustit i jim. Může. A chce. Nezáleží na slabosti, druhu

hříchů nebo jejich četnosti. Bůh cenu za hříchy člověka již zaplatil a připomínat nám to má pohled na Ježíšův kříž. Jak říká prorok: „Byly to naše viny...“

Třetím pohledem je víra, že Bůh může odpustit i našim bližním. Jak je snadné nad někým obrazně řečeno „zlomit hůl“, odsoudit ho a přestat se jím zabývat, případně se za něj modlit. Stejně jako Bůh chce a umí odpustit nám, chce a umí odpustit i našim bližním. Podobně jako jsou nepochopitelné cesty Páně, jsou nepochopitelné také cesty Božího odpuštění nabízeného našim bližním.

A jedna zvláštní poznámka na konec. I lidé, kteří Boha nepoznali, dělají chyby, hřeší a tíží je pocity viny. Ale na rozdíl od nás o možnosti odpuštění neví, a své viny si jako těžké zavazadlo vlečou svými leckdy nelehkými životy. Radostná zvěst evangelia je tu i pro ně: Bůh může, umí a chce odpustit i vám.

Není lepší zakončení, než slova papeže Františka: „Boha nikdy neunaví nám odpouštět.“ Jestli nás od našich zlých skutků neodvrátí tohle, tak už potom asi nic. Věřím v odpuštění hříchů.

Rozhovor s Tomášem Lachmanem

Projektant, elektrikář, hudebník, otec pěti dětí a děda deseti vnoučat, milovník pěšího chůze, Tomáš Lachman, podnikl před čtyřmi lety pěší cestu kolem České republiky za 66 dní. V tomto rozhovoru mluví o své dvouměsíční cestě a také o cestě synody, do které se zapojil.

Cesta pěší

Pro občerstvení duše preferujete spíše turistikou nebo náboženskou poutě?

Dávám přednost spíše turistice, i když všechna zásadní poutní místa v naší republice jsem již někdy navštívil. Všude nás ale dovezou autobusy nebo auta a mně tam chybí právě ten rozměr putování. Navíc se poutí zúčastňují spíše starší ročníky a mladé už to příliš nepřitahuje. Své putování jsem nebral jako „pout“ ale hlavně jako prostor setkat se sám se sebou, když půjdu sám a zároveň příslib dobrodružství. Od mlada jsem na túry chodil vždy s někým, ale lákalo mě zakusit kouzlo chození „o samotě“, které jsem do té doby nepoznal. Cesta kolem Česka, kterou jsem šel v roce 2019, byla vlastně první taková.

Jaká byla cesta kolem České republiky?

Byla to pro mne úplně nová zkušenost právě tím, že jsem byl skoro celou cestu jen sám se sebou. Neposlouchal jsem žádnou hudbu ani nekoukal na internet, pojal jsem to jako informační detox. Několik dní trvá,

než se naladíte na přírodu a ona pak začne k člověku pozvolna promlouvat. Celodenní chození je právě takový způsob, jak se zklidnit či zharmonizovat, protože rytmus chůze úzce souvisí s rychlostí tepu našeho srdce. Velice pozitivně jsem vnímal odstup od každodenního enormního přísunu informací skrze média a sociální sítě. Právě kvůli nim nemáme čas ani kapacitu nechat v sobě zaslechnout nějaké podstatné myšlenky nebo Boží doteky. Na tuto cestu jsem se nevydal kvůli nějakému řešení problémů jako to někteří vydávající se na podobné cesty mají. V té době jsem měl jen dost práce, která mi přerůstala postupně přes hlavu a chtěl jsem se zklidnit a odpočinout si. Šel jsem za tichem, a to se mi podařilo najít. Jediné, co jsem řešil, bylo to, kde budu spát a co budu jíst a pít. Vše, co jsem potřeboval jsem si nesl v batohu na zádech. Život se najednou stal nádherně jednoduchým. Nemusel jsem řešit desítky každodenních úkolů a požadavků okolí.

Během mého putování mi volali přátelé, jestli se třeba nenuším, ale uvědomil jsem si, že vůbec ne, právě naopak. Byl jsem šťastný, plně sám

Socha slůněte na Králickém Sněžníku

se sebou, v takovém klidném módu, a to se mi neskutečně líbilo.

Vyšel jsem začátkem května, na horách mě docela zaskočila zima a sníh a také jsem nepotkával žádné turisty. Ale příroda byla v té liduprázdnoti nedotčená a krásná.

Někdy bylo putování ale opravdu krušné, například když jsem 15. května 2019 přespával v Božím Daru na opuštěné nevytápěné faře a zrovna toho dne napadlo kolem deseti centimetrů sněhu. To pro mě nebyla moc pozitivní

Jaká místa vás během cesty nejvíce zaujala?

Většinu trasy, kterou jsem se vydal, jsem znal již z dřívějšíka. Úplně nejraději mám Českosaské Švýcarsko a Jizerské hory, kde mě zrovna chytla ta nejhorší průtrž za celou cestu, a také Krušné hory, které mají své kouzlo. Pomalu se dostávají z dlouholetého poškození kyselými dešti, a protože je navštěvuje méně lidí než třeba Šumavu, jsou díky tomu ještě nedotčené. Největším objevem pro mne byl asi Neratov na konci

Střed Evropy pod Dylení u Chebu

zpráva, protože jsem měl na nohou jen lehké běžecké boty, které byly za chvíli promočené. První krizi jsem vlastně zažil už druhý den cesty, kdy jsem přespával u pramene Radbuzy. Ten den začalo hustě pršet a manželka mi volala, že má pršet i celý následující týden. Měl jsem zrovna přístřešek, ale následující dny jsem měl spát ve stanu a ten když zmokne, tak ho jen tak neusušíte a v batohu je za chvíli mokré úplně všechno. Postupně jsem se s tím ale naučil žít a cestu jsem přežil ve zdraví.

Orlických hor se známým kostelem s prosklenou střechou, který má svoji pohnutou historii. Toto místo má velkou duchovní sílu a byl to pro mne silný zážitek.

Jaké turisty jste potkával? Nadšence jako jste vy nebo spíše batůžkáře?

Někoho jako jsem byl já ani ne, ale také proto, že v té době byla trasa kolem Česka ještě v plenkách. Až pan Jan Hocek popsal a zmapoval různé cesty od severu k jihu a od

západu na východ republiky a také o těchto trasách napsal výpravné cestopisy. Díky němu tyto delší stezky nabyly na popularitě. Samotáři to budou mít do budoucna asi čím dál těžší, ale pohraničí je obecně spíše liduprázdné.

Jaké jste měl pocity z návratu do běžného života?

Cesta mi trvala šedesát šest dní a za takovou dobu jsem hodně odvykl všudypřítomnému spěchu. Po návratu mi vše přišlo jakoby zrychlené. Naštěstí jsem měl ještě dva týdny volna,

Tomáš s manželkou Majkou na Statečku pod Ostrým

Zámek Jezeří na okraji dolu v Krušných Horách

keré jsem strávil psaním knížky *Cesta kolem Česka za 66 dní* a srovnáváním si myšlenek. Po odevzdání rukopisu a fotografií do redakce Doronu jsem měl už za tři měsíce vytištěnou knihu v ruce. Byl to hezký dárek nejen pro mne, ale i pro mé přátele pod stromeček. Těšil jsem se také na besedy, které jsem pak měl po celé republice, než je uťal covid.

Myšlím, že díky mé cestovatelské zkušenosti jsem získal větší odstup od počítače a sociálních sítí a od mého návratu domů z přechodu republiky si nikdy ráno nepouštím zprávy. Přál bych to zažít lidem, kteří si bez těchto „vymožeností“ nedovedou představit život. Mám určitě větší užitek a radost z osobního setkání s jedním konkrétním člověkem, nežli s desítkami anonymů na sítích.

Nechybí vám ticho a klid, který jste na cestě zažil? Nacházíte ho někdy?

Občas se mi zasteskne, ale protože jsme s manželkou už v důchodu, máme docela dost času na různé i delší výlety. Procházíme si jednotlivé části mé trasy – zatím Krušné hory a Jizerky. Dlouho jsme plánovali, že přejdeme slovenskou Cestu

hrdinů SNP o délce 770 kilometrů, která se táhne po hřebenech nejkrásnějších hor z Dukly až na Děvín. Letos se nám to konečně podařilo uskutečnit. Trasa byla docela fyzicky náročná, ale přešli jsme ji za necelý měsíc a byl to silný zážitek pro nás oba. Hodně jsme se toho o sobě ještě dozvěděli.

Jak se vám daří po zdravotní stránce?

Jsem velice vděčný, že obstojně funguji a zatím vše zvládám, kolena drží. (*Tomáš se směje.*) Když mi bylo mezi padesáti a šedesáti, běhal jsem dokonce maratony. Ty byly ale velice vyčerpávající jak fyzicky, tak časově. Příprava na maraton zabere hodně času a manželka z nich proto nebyla dvakrát nadšená, protože byly úkor našeho společného času.

Cesta synodální

Zapojil jste se v plzeňské farnosti do synodních skupinek?

U nás u redemptoristů se hledali dva lidé, kteří by synodní skupiny vedli a na farní radě se nedařilo nikoho najít. Až moje žena Majka na to

kývla společně s Jirkou Macháčkem. Účastníci se pak v Liticích setkali aktivisté z celé diecéze. V kostele potom měla Majka, která vystudovala teologii, úvodní projev o tom, co synoda vůbec je. Bohužel ale na setkání přišlo jen pár jedinců, kteří se chtěli do této diskuze zapojit, a to nás trochu zklamalo. Sám jsem se synodních skupin zúčastnil, a i když jsme se nakonec scházeli jen v malém počtu, stejně jsme si setkání pokaždé užili a vznikaly z nich opravdu dobré výstupy. Za naši farnost jsme se proto do synodních skupin zapsali i letos, na setkání se docela těším, jsem zvědavý, zda došlo k nějakému zlepšení.

Má pro vás synodální cesta, kterou se nyní ubírá církev, smysl?

Za sebe si myslím, že ano. Působení papeže Františka je pro mne takovým čerstvým závanem Ducha svatého, i když jeho předchůdci byli také osobnosti. Fandím novým inovacím a jakékoliv smysluplné aktivitě v současné církvi. Měli bychom tím žít – nejen chodit do kostela, ale snažit se být i aktivními a nápomocnými.

Co vás zaujalo během synodních debat?

Zaujalo mě, jak se lidé vyjadřovali k našemu biskupovi Tomášovi, mám pocit, že to tam trochu schytl. Když ale vidím, jak pozitivně působí na veřejnost, vážím si ho a podporuji ho. Oceňuji, jak se ke zpětné vazbě postavil a vzal si ji za svou, že ji nezametl do kouta.

Díky současné synodě jsem získal dobrý obraz o nynějším stavu farnosti a diecéze, kde je potřeba co zlepšit či změnit. V naší farnosti jsou lidé dost konzervativní, ale myslím si, že je čas na změnu.

Cesta kolem Česka a synodní cesta – mají něco společného?

Určitě, ano. Třeba to, že věci se začnou dít, až když vstanete a vykročíte. Přejde mi, že církev přešlapuje na místě a chybí jí otevřenost a pozitivní přijímání lidí žijících mimo církve. I proto se mi líbí nynější papež, který se snaží o probuzení a oživení církve.

Tomáš na svém oblíbeném místě v Českosaském Švýcarsku

Je nějaké motto, které byste čtenářům Zpravodaje rád předal?

Nebát se žít – to je takové moje tiché životní motto. Když jsem začal běhat, první rok to nebylo nic moc, ale pak se mi podařilo uběhnout celý maraton. Řekl bych také: „Nebát se vyjit na novou cestu a zkusit nové věci“. Vcházení na nové cesty se nebojí ani moje manželka a je mi v tom velkým příkladem. Jsem moc rád, že mám právě ji vedle sebe. S naším důchodcovským věkem přicházejí nové výzvy, které musíme zvládnout a zatím se nám to snad daří – i když někdy děláme chyby a jsme křečící.

Rozhovor připravili Hana Zemenová a Jonáš Eliáš Švéda v říjnu 2023.

Dopis do farností Poběžovice a Domažlice

Biskup Tomáš se v rámci kanonických vizitací v říjnu vydal do farností Poběžovice a Domažlice. Níže vám předkládáme jeho dopis, který adresuje do těchto farností.

V Domažlicích 8. října 2023

Vážení a milí z farností Poběžovice a Domažlice,

zakončuji svoje vizitační putování po domažlickém vikariátu a kde jinde by to mělo být než ve farnostech, které jsou v pastorační péči vikáře, tedy u Vás, u otce Miroslava. A jsem moc rád, že nejen u otce Miroslava, ale také jeho spolubratří otce Františka Kaplánka a otce Emila Soukupa. Toho jsem v minulém týdnu v rámci vizitace navštívil na rehabilitačním oddělení plzeňské fakultní nemocnice, a tak jen mohu potvrdit zprávy, které se k Vám jistě dostávají z mnoha stran, že operace kolena se Bohu díky povedla a otec Emil se na Vás všechny už moc těší.

Musím se přiznat, že jsme před samotnou vizitací s otcem Miroslavem diskutovali, zda mou pastorační návštěvu nerozdělit dle farností na dvě, ale nakonec jsem velmi rád, že jsem se rozhodl pro model, ve kterém se moje jednotlivá setkání v pracovních dnech prolínala mezi oběma tak rozdílnými farnostmi, a že nedělní závěrečné slavení liturgie je společné zde v Domažlicích. Jsem přesvědčen, že jsem si tak mohl udělat mnohem ucelenější představu o životě kněží i o radostech a starostech Vás věřících sester a bratří.

Začínal jsem na Poběžovicku a už první setkání v Meclově, jak s místní hrstkou věrných farníků a farnic, tak i s klienty místního skvělého charitního domova sv. Vavřince, bylo pro mne sondou do života v oblastech postižených vy-

hnáním německých obyvatel, a tedy i farníků po druhé světové válce. Téma odsunu a jeho následků bylo přítomné i následně při setkání s paní starostkou z Meclova a pány starosty z Poběžovic, Mutěšina a Hory sv. Václava. Chtěl bych jim i takto veřejně poděkovat za jejich vnímavost pro život Církve v jejich obcích i za velkou vstřícnost při hledání způsobů, jak zachovat a zvelebit kostely a kapličky, které jsou vznešeným dědictvím katolické minulosti tohoto kraje, ale v současné době dalece přesahují možnosti i počty místních stárnoucích katolických komunit. Od starostů jsem slyšel velkou chválu na spolupráci s panem vikářem Giergou, která se projevuje jak v praktické péči o místní kostely, tak i ve vzájemné podpoře při nejrůznějších místních oslavách. Zachytil jsem ale od nich bohužel i vzpomínky na bolavou situaci za jeho předchůdců pátera Saláška a pátera Žáka. Náročnost celé místní situace jsme probírali i při večerním setkání farnic a farníků na poběžovické faře. Snažil jsem se Vám, sestry a bratři z poběžovické farnosti, naslouchat, nechával jsem v sobě znít Vaše otázky a povzdechy i v následujících dnech po našem setkání a rozumím Vaší bezradnosti v situaci, kdy jste ode mne slyšeli, že je velmi nepravděpodobné, že by v budoucnosti v Poběžovicích sídlil kněz. Proto jsem i po této vizitaci přesvědčen, že současné řešení pastorace ve spojitosti s Domažlicemi je smysluplné a správné. Děkuji otci Miroslavovi a Emilovi, že Vás mají rádi a že Vás přijali za své, a opakují svůj slib, že najdeme termín, ve kterém bych v Poběžovicích s Vámi slavil nedělní eucharistii. Vás prosím, abyste nakolik Vám k tomu Vaše síly stačí, nevázali svůj vztah k Pánu Ježíši Kristu a svůj život ve společenství naší Matky Církve pouze na jeden konkrétní kostel, ať už je to meclovský, poběžovický, mutěšinský či na Hoře sv. Václava. Chovám naději, že Vaše propojení s domažlickou farností může být i pro Vás posilou a požehnáním. Domažlickou farnost, a především její pastorační radu, pak naléhavě žádám, aby hledala cesty, jak poznat

a pochopit situaci křesťanů na Poběžovicku a být jim nablízku. Společné poutní slavení domažlické farnosti v některém z kostelů této sesterské farnosti by jednou za čas podle mne nemuselo být vůbec špatné už proto, že i kousek domažlické farnosti zasahuje do kraje se stejnou minulostí. To jsem mohl vnímat při modlitbě růžence v kostele sv. Jiljí v Třebnici.

Jak jsem se zmínil na začátku, má návštěva na Poběžovicku se prolínala i s poznáváním současné domažlické farnosti. Důležité pro mne bylo setkání s dětmi na náboženství v Milavčích, které mě moc potěšilo. Velmi si vážím nasazení pana Tipla i jeho manželky a děkuji jim, že stojí nezištně po boku pátera Kapláňka a jsou spiritus movens mnohého, co se kolem kostela v Milavčích děje. Při následném setkání s několika farnicemi na faře v Milavčích jsem vnímal, jak hlubokou stopu laskavosti a dobroty zde svojí dlouholetou službou zanechává otec František Kaplánek, a já bych mu za to chtěl moc poděkovat. A nejen za to, moc si vážím jeho obětavé služby i zde v Domažlicích, jeho péče o nemocné a jeho skromnosti, s kterou spolupracuje s otcem Miroslavem. Otče Františku, přispíváte velkým dílem k dobré atmosféře mezi kněžími v této farnosti a já Vám za to moc děkuji. V Milavčích jsme se také dotkli tématu spojení dříve samostatné milavečské farnosti s farností domažlickou a já děkuji za postřehy, které zazněly a které nám v Plzni na biskupství mohou v budoucnosti pomoci v lepší komunikaci takovýchto kroků, které vnímám sice jako náročné, ale přesto smysluplné a podporující křesťanský život hodící se do 21. století. Potěšila mne i návštěva kostelů v Blížejově a Staněticích, na obou místech jsem se modlil za ty, kteří v těchto obcích mají svůj domov, a prosil Boha, aby nám ukázal, jak jim být nablízku s radostnou zvěstí evangelia.

Stejně tak jsem činil při velmi radostných návštěvách kaplí a kapliček v obcích, které již přímo historicky spadají do domažlické farnosti. Velmi mne potěšilo setkání i společná

modlitba v krásně opravených a vyzdobených kaplích v Luženicích a Luženičkách. Bylo pro mne radostí vnímat, jak péče o tato duchovní centra obcí leží na srdci jak věřícím, tak místnímu panu starostovi i místostarostovi. Do Chrastavic jsem to následně stihl přímo na modlitbu Anděl Páně, kterou jsem se po milém přivítání panem starostou mohl pomodlit s místními věřícími. Stejnou radost ze setkání jsem zažil i v kaplích na druhé straně od Domažlic. Modlitba v krásné kapli svatého Martina v Nevolicích za účasti místních hasičů byla pro mne povzbuzením a naladěním na setkání s obyvateli, včetně paní starostky, v Pasečnici. Ještě jednou se omlouvám, že jsem zde svojí vizitací zamíchal termínem poutě, a to ještě v roce, kdy si hrdí stavitelé nádherné kapele sv. Františka připomínají 20 let od jejího vysvěcení.

Stejně jako jsem se setkal se starosty na Poběžovicu, měl jsem možnost i v Domažlicích mluvit s panem místostarostou z Domažlic a pány starosty z Luženic, Milaveč, Nevolic i Spáňova. I zde si vážím velmi vstřícného přístupu i podpory a děkuji za to.

To, co mne velmi oslovilo během mé vizitace, bylo sepětí mezi domažlickou farností a službami, které na území farností nabízí diecézní Charita. Ačkoliv jsem měl možnost pro nedostatek času navštívit pouze Azylový dům, nechal jsem si povyprávět i o dalších charitních zařízeních a myslím, že Vaše personální, dobrovolnické i pastorační propojení mezi farnostmi a zařízeními Charity je v mnohém pro další farnosti příkladné. Moc si toho cením a jen tak dál. Určitě bude dobře, když se toto téma bude pravidelně a cíleně vracet na jednání pastorační rady domažlické farnosti.

Bohužel kvůli času, který jsem mohl vizitaci věnovat, jsem nahlédl do života Vašich společenství jen opravdu kratičce. Moc se ale raduji z několika společenství živého růžence, potěšilo mne, že to domažlické svoji modlitbu propojuje i s podporou květinové výzdoby Vašeho kostela. S potěšením jsem slyšel o modlitbách seniorů s modlitbou chval a děkovaní, o setkávání Večeřadla, kterým kladu na srdce i modlitbu za moudrost při přípravě kněží na život v měnících se podmínkách současného

světa. Spolku Fandíme rodině slibuji, že na jejich smysluplnou a pozeňnanou aktivitu budeme na biskupství myslet i při promyšlení dalšího provozu našich domů na Perninku a v Horní Blatné. Zvláště povzbudivé pro mne bylo setkání s mládeží od nejmenších až po vysokoškolský a chtěl bych velmi ocenit, že díky katechetce Báře Šmejkalové i díky všem, kteří připravují a vedou farní tábor, se právě ti nejstarší mladí propojují s těmi nejmladšími. To je také k mé velké radosti přítomno i v každoročním nácviku a provedení vánočního příběhu, kterého se, jak jsem slyšel, účastní děti i mládež nejrůznějšího věku. Mladé jsem při našem setkání vyzýval a chtěl bych to nyní i zopakovat, aby usilovali o vnímavost pro společenství, která nebudou pouze lokální, ale budou se angažovat i na úrovni vikariátu, diecéze či celosvětové Církve. Myslím, že naše letošní společné putování na Světové dny mládeže do Lisabonu smysluplnost takového otevření se navenek jen potvrdilo. Při vyčtu aktivit a společenství, které mi byly představeny, rád také zmiňuji, že vizitace u Vás v Domažlicích je zatím první, do které byla zařazena i ekumenická modlitba u bratří evangelíků, a společné písně v duchu Taizé pro mne byly vítaným občerstvením v náročném vizitačním běhu.

Ústředním bodem každé mé vizitace je setkání s pastorační a ekonomickou radou farnosti. Nejinak tomu bylo i u Vás v Domažlicích. Musím ocenit, že Vaše pastorační rada je kompetentní, má v ní zastoupení i mladá generace a je i pestrá co se týká názorů na pastorační priority. To je moc dobře. Velmi to oceňuji, i když jsem si i na vlastní kůži mohl zažít, že to může znamenat i dramatickou různost názorů a náročný dialog. Nicméně neskrývaná různost se může stát obrovským obohacením, jestliže je zachováno vzájemné přátelství a vzájemná důvěra v dobrý úmysl každého člena rady. A k tomu Vás členy a členky pastorační rady vybízím: k odvaze mluvit, k odvaze naslouchat a k vzájemné aktivní spolupráci v důvěře, že nám všem jde o dobro

Církve, ve které je svorníkem jednoty náš Mistr a Pán přítomný v Eucharistii. Prakticky jen připomínám, že jsem Vás vybídl, abyste v souladu se stanovami pastoračních rad naší diecéze zápisy se závěry Vašich jednání pravidelně zveřejňovali.

Chtěl bych také ocenit působení ekonomické rady farnosti, je kompetentní a je otci Miroslavovi skutečnou oporou při náročných opravách, díky kterým se ale tento Váš kostel klube do veliké krásy. Prostředky, které jako farnost máte k dispozici, jsou samozřejmě omezené a je právě úkolem ekonomické rady, ve spolupráci s pastorační, rozhodovat o prioritách, které by naplňovaly základní kritérium obsažené v misi naší diecéze: věci konáme, a tedy i finance vynakládáme natolik, nakolik vedou k tomu, aby se konkrétní lidé potkali s živým Bohem. V duchu tohoto kritéria jsme paradoxně při zajímavé diskusi pak většinou dospěli k názoru, že úprava zanedbaného dvorku Vaší fary může mít z tohoto pohledu větší prioritu, než oprava nepoužívaného kostela sv. Jana Nepomuckého.

Na závěr mého dopisu bych chtěl sestry a bratři vyjádřit své velké poděkování Vaším kněžím. Vnímám, že jejich působení je působení dobrých pastýřů. Je jasné, že v tak velké farnosti, jakou Domažlice jsou, budou vždy vznikat nějaká nedorozumění, to jinak nejde. Ta jsou ale naprostou marginalitou oproti všemu dobrému, co jak otec Miroslav, na kterém leží velká tíha zodpovědnosti faráře, kterou velmi dobře zvládá, tak otec František i otec Emil ve své nezištné kněžské službě konají. Bratři, velké díky Vám za obětavost a svědectví poctivého kněžského života.

Milé sestry, milí bratři, moc se omlouvám, že jsem byl tak dlouhý, ale vizitace zase několik dlouhých let nebude, a tak jsem Vás nechtěl o své postřehy ošidit. Ať Vám Hospodin žehná a prosím pamatujte i na mne v modlitbě. Opravdu to potřebuji.

Děkuji za to a žehnám Vám ve jménu Otce i Syna i Duchu svatého.

Váš biskup Tomáš

Co na to Písmo?

Určitě se Vám, milé čtenářky a milí čtenáři Zpravodaje, stalo, že jste četli o zřícení poměrně nového mostu se ztrátami na lidských životech. Nikdo se nepřihlásil k odpovědnosti za takové fatální selhání. Projektant postupoval podle platných norem a rádně započítal statické i dynamické zatížení navržené konstrukce, podobně i realizační firma, subdodavatelé, a pak provozovatel. I normy byly v pořádku, vždyť podle nich stojí tolik jiných mostů. Obětem však nikdo život nevrátí.

Pro mnohé příběhy v Písmu Starého i Nového zákona (SZ i NZ) je typické vyprávění, jehož vývoj po jednotlivých částech se dá rozlišit podle osob, času a míst příběhu. Roli může hrát i vývoj poznání čtenáře nebo protagonistů příběhu na základě popisovaných událostí. Takto pracuje narativní metoda, která vychází z textu Písma, jak stojí a leží, a doplňuje tak historicko-kritickou metodu, která se snaží text rozdělit na jeho původní části, ze kterých byl sestaven aktuální inspirovaný text Bible.

Za vhodný text pro aplikaci narativní metody lze považovat i Gn 3, kde je dobré a uspořádané Boží stvoření (viz Gn 1–2) narušeno svévolí hříchu. Úvodní verše (vv.) 1–5 představují novou postavu – hada, který tady symbolicky představuje zlo. Vede rozhovor se ženou (která ještě nemá jméno) a využívá její naivity k tomu, aby zpochybnil vztah člověka s Bohem tím, že zpochybní skutečnost, že to Hospodin Bůh myslí s člověkem dobře. Bylo by podle něj lépe, kdyby se člověk o své dobro postaral sám a sám tak zaujal rozhodující postavení, jaké má Bůh.

Ve vv. 6–7 žena nemyslí na vztah s Bohem, ale na zakázaný strom s lákavým ovocem, z něhož hned dá i svému muži, který se tu objevuje na scéně. Touhu po zakázaném domnělém dobru následuje desiluze – lidé přicházejí k poznání, že jsou nazí ve smyslu bezbrannosti a vydanosti, po porušení smlouvy je nutné se ochránit proti ostatním alespoň fíkovými listy.

Kde jsi? *P. Pavel Větrovec*

Ve vv. 8–13 vstupuje na scénu Hospodin Bůh, před nímž se člověk se ženou ze strachu schovávají, Pán však plný zájmu klade otázku uvedenou v nadpisu článku. Ví, že je člověk nejen pachatelem, ale i obětí vlastního zla. Člověk ani jeho žena ale nedokáží vyznat své selhání a znehodnocují rozhovory s Nejvyšším alibistickými výmluvami.

Proto ve vv. 14–19 sahá vědoucí Hospodin Bůh k trestům v pořadí viny – nejprve had je za podvedení lidí potrestán potrestán tím, že musí „žrát prach“ (z něhož byl vytvořen člověk) a „lézt po břiše“ (a každé hebrejské dítě tak ví, že si má na hady dávat pozor), ale i nepřátelstvím ze škody, kterou lidem způsobil. Zaslíbuj se tedy poražení zla a vítězství nad ním (hlava), i když za cenu bolesti (pata). Pak si žena ve své touze i při namáhavém porodu a člověk při své těžké klopotné práci musejí uvědomit, že nejsou jako Bůh. Hospodin Bůh tak trestem napra-

vuje původní lidský omyl a hřích. To později dovršuje novozákonní ospravedlnění skrze Ježíše Krista, narozeného z Neposkvrněné, ale to velmi předbíháme.

V závěru kapitoly ve vv. 20–24, se člověk povyšuje tím, že ženě dává jméno – Chawwá, latinsky a česky Eva, ve významu „ta, která dává život“; Pán dává lidem kožené suknice a nekající hřích lidí neumožňuje jejich pobyt v ráji, a proto jej musejí opustit.

Je Gn 3 naivním příběhem pro malé děti? Pokud si uvědomíme, že je zde v geniální psychologické zkratce popsána dynamika lidského hříchu, v níž je nejprve člověk zaveden představou domnělého dobra do horšího stavu než byl předtím; trestem se poučuje o zlobě svého jednání, ve vlastním nebo cizím alibismu vidí neochotu přiznat vlastní pochybení, a v přiznání šanci namáhavé nápravy, pak pochopíme jaký poklad moudrosti máme v biblickém textu před sebou.

Co se chystá

Veškeré plánované akce najdete

Diecéze plzeňská

4. října 2023 – 3. března 2024 Výstava ...A viděl jsem nové nebe a novou zemi..., Plzeň

Ústav dějin umění Akademie věd ČR připravil ve spolupráci se Západočeskou galerií ve výstavní síni Masné krámy v Plzni výstavu s názvem „...A viděl jsem nové nebe a novou zemi...“ Apokalypsa a umění v českých zemích. Více informací naleznete na www.zpc-galerie.cz.

3.–5. listopadu Kreativní víkend pro matku a dceru (6–10 let), Horní Blatná.

Více informací na www.bjp.cz.

4. listopadu od 11:00 Jáhenské svěcení Oty Medvece OMI, Plasy

Jáhenské svěcení se uskuteční u oblátů Panny Marie Neposkvrněné v Plasích.

24. listopadu od 19:00 Let ´s dance: Reprezentační ples mládeže, Plzeň

Tradiční ples určený pro mládež plzeňské diecéze proběhne v KD Jas v Plzni.

Více informací ke vstupenkám a podrobnější informace naleznete www.dcmplzen.cz.

25.–26. listopadu Setkání po Světových dnech mládeže, Plzeň

Diecézní centrum mládeže zve na „polisabonské“ setkání, které se uskuteční na DCM v Plzni.

na www.bip.cz

Pro zájemce bude zdarma vypraven autobus z Mariánských lázní. Místenku do autobusu si rezervujte na telefonu +420 720 258 744.

17.–18. listopadu od 10:00 do 16:00 Víkendová grafická dílna, Teplá

Celodenní soustředění začátečníků i mírně pokročilých, kterým se líbí grafické umělecké techniky a chtějí si je vyzkoušet pod vedením lektora. K dispozici budou materiály pro hlubotiskové techniky lept, suchá jehla, akvatinta a další.

Bližší informace a rezervace na +420 774 334 491, 731 825 108, e-mail: kozakova.klaster@gmail.com.

Cena dílny je 1000 Kč/os (materiál v ceně). Ohledně možnosti ubytování kontaktujte lektora. Rezervace nutná.

25. listopadu od 13:30 do 16:30 Adventní dílna vánočních přání, Teplá

Účastníci dílny, kterou povede Kamila Kozáková, si budou moci vyrobit vánoční přání. Akce je určena také pro rodiny s dětmi.

Cena 270 Kč dospělí, 150 Kč dítě, materiál v ceně. Místo si rezervujte na e-mailu: info@klastertepla.cz.

Karlovy Vary

5. října od 14:00 Dušičková pouť, Skoky

Zveme vás v neděli na poutní mši svatou do kostela Navštívení Panny Marie ve Skokách.

29. listopadu od 17:00 Červená středa, Plzeň

Ve středu vyjde modlitební průvod od katedrály sv. Bartoloměje ke kostelu Nanebevzetí Panny Marie jako projev solidarity s lidmi, kteří jsou pro svou víru pronásledováni. Povedou ho P. Pavel Petrašovský a Petr Vaďura, kazatel evangelické církve metodistické.

Cheb

2. listopadu od 16:15 Dušičkové přímluvy za zemřelé, Františkovy Lázně

Dušičkové přímluvy proběhnou v kostele Povýšení sv. Kříže.

12. listopadu od 15:00 Koncert Cantilo v.i.p., Teplá

Koncert proběhne v Modrém sálu kláštera Teplá. Zazní světová premiéra skladby Pater Noster, kterou skladatel a pedagog Jiří Laburda (*1931) zkomponoval přímo pro mariánskolázeňský pěvecký soubor Cantilo v.i.p., vedený sbormistrem Jiřím Janatou. Hostem koncertu bude houslistka Monika Cimprich. Vstupné dobrovolné.

12. listopadu od 10:00 Žehnání sousoší Nejsvětější Trojice, Verušice

Nově opravené sousoší Nejsvětější Trojice požehná P. Mgr. Pavel Kavec. Připraveno bude i malé občerstvení. Děkujeme

30. listopadu od 17:00 Advent na faře, Žlutice

Před začátkem letošního adventu vás srdečně zveme na žlutickou faru. Příjemné setkání s adventními dobrotami spojíme s trochou poznání díky přednášce oblíbeného historika Mgr. Miloše Bělohlávka na téma „Co se jedlo a pilo v našem kraji za císaře pána aneb historie stravování a tradiční pokrmy.“

Klatovy

4. listopadu od 18:00 Modlitební setkání Taizé, Janovice

Chvilě ztišení, modlitby a zpěvu. Setkání proběhne v kostele v kostele sv. Jana Křtitele.

8. listopadu od 19:00 Cyklus klavírních koncertů: Jan Aschenbrenner a Tereza Groesslová, Klatovy

Ve středu vás zve Městská knihovna Klatovy na koncert Jana Aschenbrennera a Terezy Groesslové do refektáře jezuitské koleje.

22. listopadu od 19:30 Varhanní koncert, Nýrsko

Ke svátku sv. Cecílie, patronky hudebníků, proběhne koncert v podání Vojtěcha Nováka (varhany) a Elišky Boškové (flétna) v kostele sv. Tomáše.

Plzeň-město

1. listopadu od 13:00 Mše a koncert k 30. výročí založení Diecézní charity Plzeň, Plzeň

Pontifikální mši svatou bude sloužit biskup Tomáš společně s biskupem Františkem a ke koncelebraci jsou zváni i ostatní spolubratři kněží. Téhož dne pak bude v katedrále od 17:00 koncert souboru Pilsen Voice.

2. listopadu od 18:00 Svíce pro naše zemřelé, Plzeň

Biskup Tomáš Holub zve do katedrály sv. Bartoloměje všechny, kteří ztratili někoho ze svých blízkých. Bude zde možnost zapálit za ně svíčku, ztišit se a vyjádřit vděčnost za dar života.

V rámci večera s názvem Svíce pro naše zemřelé může do plzeňské katedrály přijít každý, kdo by se rád znovu alespoň v myšlenkách spojil s těmi, kteří již z tohoto světa odešli. V klidné atmosféře zde za ně bude možné zapálit svíčku či napsat jejich jména na připravené lístky a svěřit je do modliteb trapistickým mnichům z Nového Dvora.

Od 25. října bude možné svou prosbu či jméno blízkého zemřelého vložit do truhly u plzeňského Andělíčka nebo poslat přes webový formulář.

12. listopadu od 14:00 do 20:00 Deskoherní neděle na Diecézním centru mládeže, Plzeň

Otevřeně odpoledne pro všechny, co si chtějí hrát, povídat si a zažít společenství trochu jinak. Ať už jste deskoherní mazáci, nebo jste se s hrami zatím nesešli, ať už sami, nebo s přáteli či rodinou, přijďte!

24.–25. listopadu Duchovní obnova s P. Karlem Satoriou, Plzeň

Duchovní obnova s P. Karlem Satoriou na téma „Když už žít, tak navždy...“ se uskuteční v kostele Všech svatých na Roudné a následně v Domečku a na biskupství v Plzni.

Přihlášky posílejte do 10. listopadu na e-mail obnova23@seznam.cz.

Plzeň-jih

11. listopadu od 16:30 Poutní mše svatá, Chválenice

V sobotu 11. listopadu od 16:30 vás zveme na poutní mši svatou do kostela sv. Martina.

30. listopadu 15:00-19:00 Adventní dílny, Starý Plzenec

Přijďte do adventní dílny na faru ve Starém Plzenci. Tvořit budeme adventní věnce, svícny, přání a další rozmanité dekorace.

Plzeň-sever

2. listopadu od 15:00 Svíce pro naše zemřelé, Manětín

Během odpoledne v kostele zazní varhanní improvizace v podání Pavly Šťastné.

24. listopadu od 15:00 Misijní štrúdlování, Nýřany

Zveme vás na misijní štrúdlování, které proběhne v kostele sv. Prokopa.

25. listopadu od 17:30 Farní ples oblátů, Všeruby

Oblátský ples se uskuteční v kulturním domě ve Všerubech. Zváni jsou všichni nejen z oblátských farností, ale také další zájemci, příznivci, přátelé, tanečníci i netanečníci.

Vstupenky je nutné rezervovat u Zuzany Láškové na e-mailu zuzana.laskova@seznam.cz. Cena vstupenky je 100/200/300 Kč.

Tachov

4. listopadu od 16:00 Večerní katechismus, Tachov

Katechismus a biblická hodina, příprava na nedělní texty liturgie, proběhne na tachovské faře. Více informací u P. V. Vojtiška.

12. listopadu od 12:00 Mše svatá ke sv. Anežce České, Kladruby

Mše svatá proběhne v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Kladrubech, sloužit ji bude P. Miroslav Martiš.

18. listopadu od 16:00 Večerní katechismus, Tachov

Katechismus a biblická hodina, příprava na nedělní texty liturgie, proběhne na tachovské faře. Více informací u P. V. Vojtiška.

Další akce

10.–12. listopadu Tammím: Duchovní víkend pro mladé muže, Praha

Zveme mladé muže mezi 15 a 30 lety na duchovní víkend v pražském semináři. Víkend nabídne prostor přátelské atmosféry, příležitost ke ztišení, zamyšlení, osobnímu rozhovoru a společnému slavení liturgie. Více informací na www.tammim.seminar-praha.cz.

10.–12. listopadu Národní katechetický kongres, Kroměříž

Katechetická sekce České biskupské konference ve spolupráci s diecézními katechetickými centry pořádá pro všechny, kdo se jakkoli angažují na poli evangelizace, katecheze a náboženského vzdělávání, XII. celostátní katechetický kongres. Kongres se uskuteční v prostorách Arcibiskupského gymnázia, jeho ústředním tématem bude „Umění komunikace“. Více informací na www.katecheze.cz.

22.–26. listopadu Seminář Otcovo srdce, Vranov u Brna

Podzimní duchovní obnova s Robertem a Vicky Hoxaroví z Anglie zaměřená na zakoušení Boží Otcovské lásky a na zakořenění v identitě Božích synů a dcer, se uskuteční ve Vranově u Brna. Přihlašování a program naleznete na www.krestanskypodnikatel.cz.

Advent a Vánoce v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni

Zve vás na adventní půlhodinky, roráty, vánoční koncerty a bohoslužby do katedrály.

Roráty při liturgii

Každou neděli adventní při mši sv. od 7:00 zpívá Literátské bratrstvo roráty (začátek rorátů v 6:45)

Adventní půlhodinky

Během adventních nedělí od 15:00 zazní varhanní improvizace (21. ročník)

- 3. prosince Petr Kolař
- 10. prosince Bohumír Kratochvíl, půlhodinku doprovodí biskup Tomáš duchovním slovem
- 17. prosince Václav Uhlíř

4. prosince od 19:00 Koncertní provedení rorátů, soubor RITORNELLO

24. prosince od 24:00 Půlnoční bohoslužba s biskupem Tomášem Holubem

25. prosince od 10:00 Mše na Hod Boží s biskupem Tomášem Holubem

25. prosince od 16:00 Pontifikální nešpory

Předsedá biskup Tomáš Holub, účinkuje Katedrální schola pod vedením Petra Kryla, varhany: Aleš Nosek.

26. prosince od 16:00 Slavnostní vánoční koncert

Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby (účinkuje soubor Armonia, Rokycany)

**Veškeré plánované akce najdete na
www.bip.cz**

Pastorační centrum informuje

Červená středa – den připomínky všech pronásledovaných za svou víru

Více než 62 zemí světa z celkových 196 je vystaveno násilí proti náboženské svobodě. Téměř 300 milionů věřících zažívá podle papežské nadace Církev v nouzi (ACN) každodenní pronásledování. Smyslem této iniciativy je veřejně si připomenout všechny, kdo jsou ve světě pronásledováni pro své náboženské přesvědčení.

Na podporu Červené středy v Plzni vyjde modlitební průvod 29. listopadu v 17:00 od katedrály sv. Bartoloměje ke kostelu Nanebevzetí Panny Marie. Povedou ho P. Pavel Petrašovský a Petr Vaďura, kazatel evangelické církve metodistické.

Více o Červené středě naleznete na www.cervenastreda.cz.

Svíce pro naše zemřelé

V den Památky všech zemřelých 2. listopadu zve biskup Tomáš Holub do katedrály sv. Bartoloměje v Plzni všechny, kteří ztratili někoho ze svých blízkých. Od 18:00 zde bude možnost zapálit za ně svíčku či napsat jejich jména na připravené lístky a svěřit je tak do modliteb trapistickým mnichům z Nového Dvora.

Během večera zazní hudba v podání varhan a trubky, poezie, slovo k meditaci a modlitba. Pozvete své příbuzné a přátele.

Od 25. října bude možné svou prosbu či jméno blízkého zemřelého vložit do truhly u plzeňského Andělíčka.

Vánoční programy pro školy

4.–20. prosince budou probíhat v budově biskupství tematické adventní programy pro školy. Bližší informace naleznete na www.bip.cz/katechete. Přihlašování bude spuštěno 20. listopadu.

DCM

Diecézní centrum mládeže

Proběhlé akce:

Veni Sancte (*Míla*)

Zahajovací mše akademického roku pro všechny studenty proběhla 4. října v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Plzni. Po ní následovalo krátké představení vysokoškolského společenství HORA (nejen) pro nově příchozí, aby se ve společenství cítili příjemně. Osobně si myslím, že se tato událost povedla, ohlasy na ni byly velmi dobré. My „Horáci“ už se moc těšíme na nový akademický rok, který prožijeme v přátelském společenství.

Velký poprázdňinový úklid

Zdi starého františkánského kláštera se otřásají hity osmdesátek, mladí v rytmu drhnou podlahy, dveře, skříně, dlaždičky a vlastně vše, co na DCM vyčistit jde. Takto by se dal popsat velký úklid, který proběhl 11.–13. října. Prostřídalo se tu několik pomocníků a během tří dnů bylo DCMko jako nové. Čtvrteční práce jsme zakončili společnou modlitbou adorace.

Připravované akce:

Deskoherní neděle

Odpoledne 12. listopadu je DCM otevřeno všem, kteří by si chtěli zahrát deskové hry, zažít společenství trochu jinak (a třeba získat tip na dárek pro rodinu k Vánocům). Vůbec nevádí, pokud jste se s deskovkami zatím příliš nesetkali – všechny tu přivítáme, všechno vás naučíme, a hlavně se pobavíme. Přijďte s partou, rodinou, ale klidně i sami!

DCM, Františkánská 11, Plzeň 301 00 (vchod vedle Muzea církevního umění)
Facebook: DCM Plzeň • Instagram: dcm_plzen • YouTube: DCM Plzeň
web: dcmplzen.cz • e-mail: dcm@bip.cz

Let's dance

Zveme vás na diecézní ples mládeže, který se uskuteční v pátek 24. listopadu od 19:00 v KD JAS v Jablonskému ulici v Plzni. Více se dozvíte na webu a Facebooku DCM a Facebooku Vysokoškolské společnosti Hora.

Setkání po Světových dnech mládeže

V sobotu 25. listopadu (hned po plese) nás čeká „polisabonské“ setkání. Bude to příležitost opět se vidět s přáteli z diecéze, popovídat si a posunout se ve svém vztahu s Bohem zase o kus dál. Účastníci budou moci zůstat až do neděle a strávit společný večer. Setkání je otevřeno i pro zájemce o společenství a růst ve víře, kteří nebyli na SDM. Více se dozvíte na www.dcmplzen.cz

Tvořivý beYOUtiful

Adventní beYOUtiful, který proběhne 8.–10. prosince v prostorách DCM, je holčičí víkendovka, kde tentokrát půjde hlavně o pečení, tvoření a společný čas. Přihlášky naleznete na www.dcmplzen.cz.

RESET – adventní ztišení

O třetím adventním víkendu 16. prosince proběhne na DCM jednodenní duchovní obnova pro mladé. Přijď a připrav své srdce na příchod Ježíška.

Léto 2024

Letní prázdniny se vám již jistě plní, a tak si můžete poznamenat i termíny našich akcí.

- Quest: 21.–27. července 2024
- Minitab: 17.–24. srpna 2024
- Creative: 30. srpna – 1. září 2024

Z charitního života v západních Čechách

Diecézní charita Plzeň oslavila 30 let od svého založení

1. listopadu 2023 uplynulo 30 let od té doby, co první biskup plzeňský František Radkovský podepsal rozhodnutí o zřízení Diecézní charity Plzeň. V den výročí se uskutečnila v katedrále sv. Bartoloměje mše, kterou celebroidl biskup Tomáš Holub a koncelebroval již emeritní biskup František Radkovský, v současnosti prezident Diecézní charity Plzeň. Druhým koncelebrujícím byl jáhen Michael Weißmann, ředitel partnerské Diecézní charity Regensburg. Ta se významně podílela na financování prvních charitních služeb u nás, stejně jako na vzdělávání našich pracovníků na stážích v Německu, a v podpoře stále pokračuje.

Po mši předal ředitel naší diecézní charity pamětní listy oběma biskupům a spolu s biskupem Tomášem také významným podporovatelům. Mezi nimi byli zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí, Plzeňského kraje, Karlovarského kraje, města Plzně, Karlových Varů a dalších měst a obcí, které charitní služby v diecézi podporují. Své poděkování obdržela samozřejmě také Diecézní charita Regensburg.

Dále pak následovalo udílení Diplomu sv. Vincence z Pauly, patrona moderní charitní práce, téměř čtyřiceti dlouholetým pracovníkům ze všech charit, které v diecézi působí. Slavnostní program byl po občerstvení v Hotelu Central zakončen v katedrále koncertem pěveckého tělesa Pilsen Voice.

Do 12. listopadu je v katedrále sv. Bartoloměje k vidění výstava fotografií z charitních služeb a projektů připravená k třicátému výročí diecézní charity.

Cenu Charity Česká republika obdržel vedoucí azylového domu v Domažlicích

Cena Charity Česká republika je každoročně udělována za obětavou práci vynikajícím pracovníkům, dobrovolníkům či podporovatelům charitního díla. Letos proběhl slavnostní ceremoniál

spojený se mší 20. října v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě. Mši svatou sloužil Mons. Pavel Posád, prezident Charity Česká republika.

Každá diecéze nominuje na cenu svého kandidáta. Oceněným z plzeňské diecéze je letos Jiří Svoboda, vedoucí Azylového domu Domažlice. Za dobu svého pětiletého působení v azylovém domě si vybudoval skvělé pracovní vztahy jak uvnitř Charity, tak v týmu na pracovišti, ale také s úřady a politickými představiteli domažlického regionu. Je velkou oporou Charity na Domažlicku a zároveň člověkem, kterého mají všichni rádi, protože i přes své velké pracovní nasazení a složité pracovní výzvy zůstává laskavý a empatický. „Má v sobě velkou energii pro hledání dobra a spravedlivé pomoci, dokáže naslouchat a vytváří pro svůj tým i pro klienty prostor vnitřního bezpečí. Ve složité problematice lidí na tzv. okraji společnosti koná vše pro sjednocené postoje pomoci týmu a sám jde příkladem,“ napsal o něm ředitel Diecézní charity Plzeň, Jiří Lodr.

Podzimní kolo Sbírký potravin

11. listopadu se uskuteční podzimní kolo Sbírký potravin. Ta je důležitým zdrojem pro zásobování potravinových bank, v nichž je soustřeďováno jídlo pro lidi s omezenými ekonomickými příjmy. Potravinové banky jsou pak neziskovými pomáhajícími organizacemi a mobilními výdejními potravinových bank distribuovány mezi lidi, kterým nezbyvají prostředky k zajištění základních životních potřeb. Mezi klienty jsou například senioři žijící osamocně, invalidní důchodci, samoživitelé, domácnosti s dětmi, kde došlo k výpadku příjmu nebo kde příjem jednoho z rodičů nestačí na pokrytí nezbytných životních nákladů. Sběrka probíhá ve většině velkých potravinových řetězců – zakoupené trvanlivé potraviny nebo základní drogerii je možné předat dobrovolníkům v zelených zástěrách do označeného košíku v prostoru za kasou. Sběrka probíhá i online, a to od 7. do 21. listopadu, na e-shopech Rohlík.cz, Kosík.cz a Tesco online nákupy. Charity v plzeňské diecézi vydaly potřebným během roku 2022 více než 150 tun potravin, většinu této pomoci čerpaly právě z potravinových bank. Více o sbírce na www.sbirkapotravin.cz. Děkujeme za vaši solidaritu.

V KULTURNÍM DOMĚ VŠERUBY

FARNÍ PLES

Dolní Bělá, Manětín, Plasy

SOBOTA
25. 11. 2023
OD 18.30

**PŘEDTANČENÍ
VYSTOUPENÍ
TALENTŮ**

**KAPELA
THE BROTHERS
& SEŠTRA
KLÁRA**

**SOUTĚŽ O CENY
PŮLNOČNÍ
PŘEKVAPENÍ**

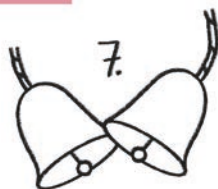
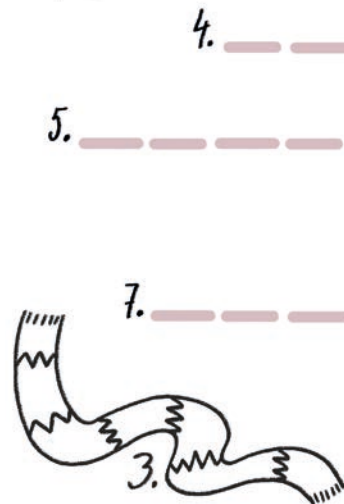
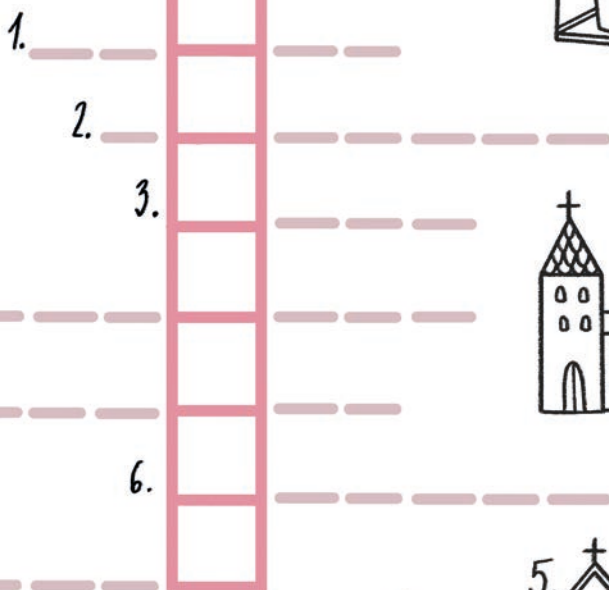
VSTUPENKY ZA 100/200/300 KČ, KAPACITA OMEZENÁ - NUTNÁ REZERVACE LÍSTKU
U ZUZANY LÁŠKOVÉ: ZUZANA.LASKOVA@SEZNAM.CZ, 777 248 000

Okénko pro děti

Doplň křížovku.

Vyplň tajenku:

Na začátku listopadu vzpomínáme na všechny zemřelé. Tento den také nazýváme ...
(odpověď najdeš v tajence).

Barbora Švédová

Karmelitánské nakladatelství informuje

karmelitánské
nakladatelství

Bc. Tereza Pošvec Matyášová

Knižní a jiné novinky

V nabídce naší prodejny jsou i medové likéry. Přírodní medový likér je velmi jemný s malým obsahem alkoholu. Můžete si v něm vychutnat všechny odstíny lesního medu. Medový likér s propolisem má jemně nahořklou chuť. Propolis je přírodní včelí medicína s dezinfekčními, imunitu posilujícími, antibiotickými a hojivými vlastnostmi. Pomáhá proti zánětům, infekcím, onemocněním dýchacích cest, chřipce a nachlazení.

Medové likéry St. Ambrosius obsahují v jednom litru čtvrt kilogramu lesního medu a jsou vyráběny studenou cestou, která zaručuje zachování enzymů a vitamínů obsažených v medu, posilují imunitu, zlepšují trávení a především přinášejí dobrou pohodu.

V Karmelitánském knihkupectví jsme již naskladnili kalendáře a direktáře na rok 2024. Objednávat je můžete i prostřednictvím e-mailu plzen@kna.cz.

Ukřižovaný Bůh, Kristův kříž jako základ a kritika křesťanské teologie *Jürgen Moltmann*

Nejvýraznější a patrně i nejdůležitější Moltmannova kniha nahlíží celek teologie z perspektivy Kristova kříže jakožto Božího kříže. Právě tímto důrazem se její autor nesmazatelně zapsal do dějin teologie.

Čerstvá voda pro duši *Zdeněk Jančařík*

Zkušený salesiánský autor Zdeněk Jančařík originálním způsobem rozvíjí žánr „příběhů pro duši“, s nimiž přišel jeho řádový spoluprátr Bruno Ferrero. Na malé ploše zachycuje v krátkých příbězích či úsměvných anekdotách moudrost a nadhled křesťanské spirituality, dává podněty k osobnímu rozjímání a nabízí impulzy pro duchovní život vedený v současném světě se všemi jeho aspekty.

Nepřehlédněte informace Karmelitánského knihkupectví

Listopadová otevírací doba

Pondělí, středa, čtvrtek 9:00–17:30

Úterý, pátek: 8:30–16:30

Sobota: 9:00–12:00

Z důvodu státního svátku a dovolené bude 17.–18. listopadu zavřeno.

Provoz prodejny a aktuální novinky v Karmelitánském knihkupectví Plzeň můžete sledovat i na Facebooku @Karmelitánské knihkupectví Plzeň

Katechismus duchovního života *Robert Sarah*

V této knize nám kardinál Robert Sarah ukazuje, jak kráčet po cestě duchovního života. Jak sám říká, cílem této knihy je „doprovázet všechny, kdo se rozhodli odpovědět na Boží lásku, plným, šťastným a plodným životem, který vyvrcholí věčným štěstím z kontemplanace Boha“.

Bůh a jeho obrazy, Nástin biblické teologie *Dominique Barthelemy*

Bůh se v Písmu postupně dává svému lidu poznat. Nezjevuje se však tak, že by každý rok předložil jednu stránku katechismu, ale sám vstupuje do lidských dějin, a to jen natolik, aby bázlivého člověka, který se jej od okamžiku prvotního hříchu děsí, nevystrašil. Člověk totiž uvěřil lži, že jeho milující Otec je ve skutečnosti zrůdný a žárlivý Tyran... Tato kniha odhaluje fascinující biblický příběh o Bohu, který postupně očišťuje svůj obraz v srdcích lidí a obnovuje s nimi společenství lásky.

Nemoci stala se pravda, Texty 2021–2023 *Marek Vácha*

Vácha

Křesťanství je způsob, jakým je člověk na světě, křesťanství jsou oči, kterými vidíme svět a mysl, která vnímá svět, křesťanství je obloha v noci, křesťanství je sklenice červeného vína po nejlepším obědě v životě, křesťanství jsou první sněženky na zahradě, křesťanství je záklusek se slaným karamellem, křesťanství je zapálení malíře a zapálení fyzika pro vznik vesmíru.

Toulky diecézí

Svatý Blažej – per aspera ad astra

Aleš Grubr

Tentokrát se podíváme do nejpouštěnějších míst našeho kraje, kde lišky a astronomové dávají dobrou noc. Popojedeme autem po karlovarské silnici do **Třebouně u Toužimi** a zaparkujeme u rozcestníku zelené turistické značky. Čeká nás hřebenovka s famózními výhledy po tajemném a nepříliš známém Třebouňském a Branišovském vrchu, trachybazaltového masivu majestátně se tyčícího nad tepelskou plošinou. Není to žádný drobeček, nýbrž poctivá osmistovka, jeho protáhlý tvar má půdorys dobré tři kilometry na délku a navíc ukrývá nejedno tajemství.

Nemusíte se děsit výstupu, base camp Třebouň je relativně vysoko v sedmi stech metrech, po zelené značce stačí vystoupat pohodlnou cestou jen sto výškových metrů a jsme na hřebeni, kde se držíme lesní silničky. Kůrovec, nejlepší přítel milovníků dalekých výhledů, opět odvedl v pochmurném smrkovém lese kus práce a syrová sudetská krajina před námi leží jako na dlani. Severovýchodním směrem lze zahlédnout závratně vysokou a štíhlou jehlu krašovského vysilače, která v posledních letech

slouží i jako gnómon největších slunečních hodin na světě – stín třístametrové věže se svižně sune mezi olbřímími římskými číslicemi. U paty na vás čeká parkoviště s naučnými cedulemi a dechberoucí pohled do nebe; doporučuji si včas zamluvit masáž krčních svalů.

Kousek pod vrchem se u rybníka pod lípou krčí **zřícenina kostela sv. Blažeje** – barokní novostavbu z počátku 18. století nechal postavit tehdejší opat tepelského kláštera Raimund III. V padesátých letech kostel

Pod observatoří, Branišovský vrch. Zdroj Mapy.cz

Sv. Blažej a Třebouňský vrch. Zdroj Mapy.cz

po zásahu bleskem vyhořel, zbyly z něj jen obvodové zdi a rychle chátral. Naštěstí jej nedávno parta nadšenců zakonzervovala a osadila mříží. V kostele se konají příležitostné bohoslužby, během kterých vám nad hlavou plují mraky. Menhirů kolem se nelekejte, je to totiž instalace křížové cesty.

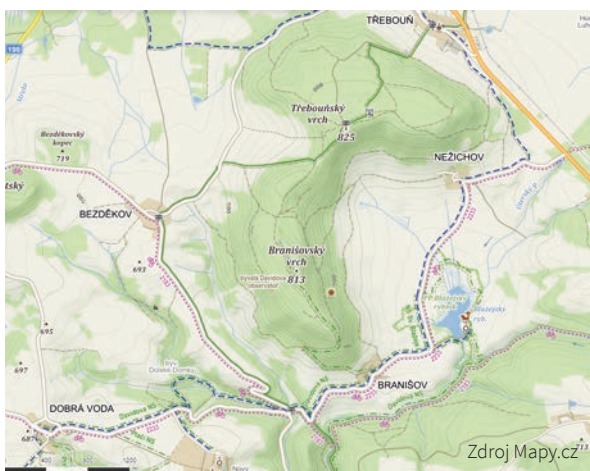
Po necelých dvou kilometrech se po levé straně objeví nápadné skály v podobě krátkých masivních kamenných varhan. Na nich si kdysi nechal postavit malou hvězdárnu tepelský premonstrát Alois Martin David, profesor a nadšený astronom – jsou tu dosud patrné její základy. Na počest slavného řeholníka se příležitostně koná Davidova noc s komentovanou prohlídkou noční oblohy; kolem vrchu je jedno z nejtmačších míst v republice s minimálním světelným smogem. Chcete-li si osobnost pana profesora opravdu užít, na místě začíná **Davidova stezka**, která krajem kličkuje v délce třiatřiceti kilometrů.

Na východním úbočí kopce je ojedinělá technická památka – průsečík padesáté rovnoběžky a třináctého poledníku. Jestliže milujete zeměpis, prudké svahy, trnité křoví a klíšťata, je to něco pro

vás. Památník je přesně na průsečíku souřadnic a nutno se k němu dobrat pomocí GPS; kupodivu ho geodeti nechtěli umístit blíže k civilizaci.

Dojdeme na konec hřbetu. Jihozápadním směrem prosvítá bělostný trapistický klášter Nový Dvůr, jenž je jistě čtenářům Zpravodaje důvěrně známý.

Cesta po hřebeni z Třebouně je dlouhá něco přes čtyři kilometry, hřbet je plochý, jediné stoupání je nad Třebouní. Zpět lze jít stejnou trasou, dobrodružnější povahy, které se nelekou prudkého klesání a několika stád pasoucích se krav, mohou seběhnout ke sv. Blažejí a odtud po silnici a polňače zpět do vesnice.

Zdroj Mapy.cz¹¹

Z diáře emeritního biskupa Františka

11/23

1. 11. **13:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje**, děkovná mše sv. k 30. výročí Diecézní charity Plzeň

10.–12. 11. **Kolín**, kmenová porada skautského Kmene dospělých

12. 11. **14:30 – Karlovy Vary – Rybáře**, vikariátní konference

19:00 – Plzeň, Měšťanská beseda, Galavečer Plzeňského kraje

17. 11. **16:00 – Chodov**, ekumenická bohoslužba

27. 11. **15:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje**, mše pro bývalé zaměstnance biskupství (penzisty)

Titulní fotografie: Pavel Říha. Další fotografie v tomto vydání: Jiří Strašek, Soňa Pikrtová, Václav Beneš, Aleš Grubr, Martina Matějková, ŘKF Domažlice, Tomáš Lachman. Ilustrace „Dušičky“: Barbora Švédová.

Vážení čtenáři, vítáme také vaše obrazové a textové příspěvky do Zpravodaje, které můžete posílat na adresu zpravodaj@bip.cz nebo poštou (nám. Republiky 35, Plzeň, Plzeň, 301 00).
Web plzeňské diecéze: www.bip.cz.
Na vaše příspěvky se těší redaktorka Hana Zemenová.

TÝDEN MODLITEB ZA MLÁDEŽ

19.–25. 11. 2023

RADUJTE SE V NADĚJI!

? Týden modliteb za mládež je pozvánkou, abychom se jako jedno společenství církve Boží spojili v modlitbě za mladé lidi.

Modlete se za mladé lidi ve vaší farnosti a za místa, kde se scházejí ke svým aktivitám.

V modlitbě se můžeme také spojit prostřednictvím živého vysílání TV NOE. Každá modlitba z upřímného srdce je vzácná.

DALŠÍ INFORMACE

církev.cz
Sekce pro mládež
Česká biskupská konference

Výběr z diáře biskupa Tomáše

11/23

1. 11. 13:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv. k 30. výročí Diecézní charity

2. 11. Plzeň, Církevní gymnázium, mše sv. a přednáška pro studenty septim

18:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, Svíce pro naše zemřelé

4. 11. 11:00 – Plasy, kostel Nanebevzetí Panny Marie, jáhenské svěcení Oty Medvece, OMI

17:00 – Klatovy, katakomby, mše sv.

5. 11. 9:00 – Plzeň, kostel Věch svatých, mše sv. s udílením lektorátu

9. 11. 9:00 – Druztová, setkání jáhnů

18:00 – Plzeň, Ekonomická rada diecéze

14.–16. 11. Kroměříž, konference církevního školství

17. 11. 18:00 – Plzeň, kostel Věch svatých, mše za oběti sexuálního zneužívání v církvi

18. 11. 18:00 – Bělá nad Radbuzou, kostel Panny Marie Sedmibolestné, mše za oběti válek a násilí

20. 11. 20:00 – Online vysílání, Live s biskupem #12

27. 11. 15:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše pro bývalé zaměstnance biskupství (penzisty)

28. 11. 13:00 – Plzeň, Kněžská rada

29.–30. 11. Pernink, výjezdní zasedání vikářů

30. 11. 16:00 – Planá, žehnání fary

Zpravodaj plzeňské diecéze

vydává 1× měsíčně Biskupství plzeňské nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň

Odpovědná redaktorka: Hana Zemenová – zpravodaj@bip.cz

Evidenční číslo MK ČR E22167

Redakce si vyhrazuje právo upravovat zaslané příspěvky. Tiskne MK-tisk Plzeň.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 10. 2023

Uzávěrka příštího čísla: 15. 11. 2023